

พระราชอาร์มณัชน

คือคำว่าและเรียงมาเรียงนำเสนอด้วยความจงรักภักดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพิเศษการพระนคร

101057292

วิลาศ มณีวัต

คำนำสำนักพิมพ์

นับจากวันที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จขึ้นครองราชย์ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๔๘๙ เป็นต้นมา พระราชภารกิจนานัปการอันเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยามก็ได้เริ่มต้นขึ้น

ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา อาจกล่าวได้ว่า พระเจ้าอยู่หัวทบาทจะมีได้มีชีวิตส่วนพระองค์เลย

วันเวลาของพระองค์ท่านหมดไปด้วยการเสด็จ เยี่ยมและช่วยเหลือราษฎรของพระองค์ทั่วทุกถิ่นที่ตั้งแต่เหนือจรดใต้ ... นั้นยังไม่รวมถึงพระราชกรณียกิจอีกมากมายในฐานะองค์พระประมุขของชาติ ตลอดจนปัญหาอื่นๆ อีกร้อยแปด

ถึงแม้จะตรากตรำและเหน็ดเหนื่อยเพียงใด แต่สิ่งหนึ่งที่ช่วยให้พระองค์ท่านสามารถรับพระราชภาระอันหนักเช่นนี้อยู่ได้นานนับหลายสิบปีก็คือ "อารมณ์ขัน"

พระองค์ทรงมีพระราชอารมณ์ขันเป็นทางระบายความเครียด
นั่นเอง

"วิลาศ มณีวัต" ตระหนักเป็นอย่างดีถึงความสำคัญของแง่มุมอันนี้ จึงได้เก็บเลี่ยมเรื่องราวแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเรียบเรียงเป็น "พระราชอารมณ์ขัน" เพื่อให้ท่านผู้อ่านได้สัมผัสกับพระองค์ท่านด้วยรอยยิ้มและความอímเอมใจ

สารบัญ

พระราชอารมณ์ขัน	๑๖
เมนูไข่	๒๐
พระราชอารมณ์ขันนั้นหลายหลาก	๒๔
วันเสด็จฯ ไปทรงดนตรีที่ธรรมศาสตร์	๖๒
เมื่อพระเจ้าโบดวงทรงชักนำในหลวงให้เปลี่ยนศาสนา	๘๔
เผยความลับเรื่องแซกโซโฟนของในหลวง	๘๘
พระอัจฉริยภาพในการถ่ายรูปและวาดรูป	๑๐๐
‘เจ้าพ่อหลวง’ ของชาวเขา	๑๒๔
ทรงพระสำราญที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	๑๓๔
ในหลวงกับ ‘ทางติสโก’	๑๖๔
‘จราชร’ คือ ‘เล่นบ้าง-ไม่เล่นบ้าง’	๑๗๖
พระเกียรติก้องไกลในงานกีฬาเซียบเกมส์	๑๘๒

ในอดีต มีอยู่ระยะหนึ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง
สืบทอดพระอิสริยยศ

วันหนึ่ง เมื่อทรงหยิบขลุ่ยออกมา ผู้ที่อยู่ใกล้จะจุดให้จึงกราบ
บังคมทูลว่า

“ขอถวายเพลง”

ทรงพระสรวล แล้วตรัสว่า

“ยัง...ยังก่อน”

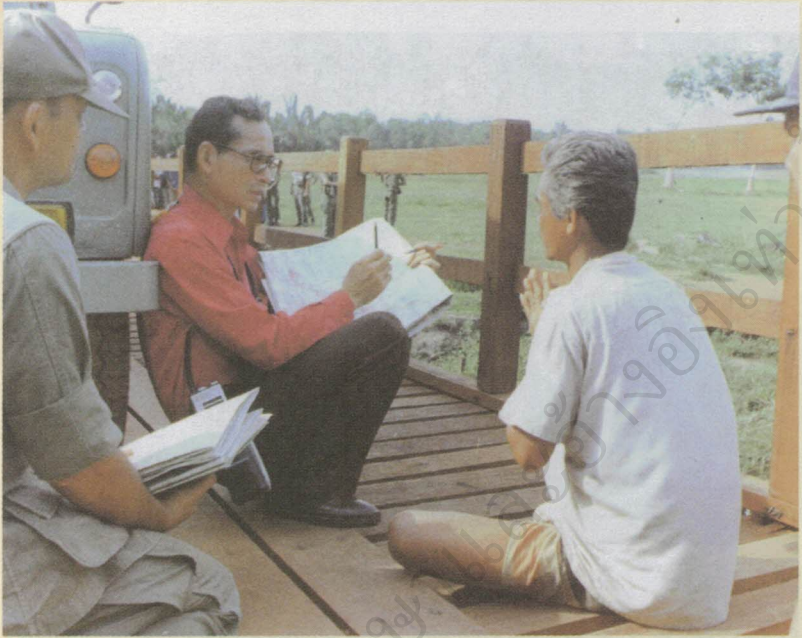
เรื่องราชาศัพท์นั้น อย่าว่าแต่ชาวบ้านแถวร้อยเอ็ดหรือทุ่งสงเลย
ขนาดอาจารย์มหาวิทยาลัยก็ยังประหม่า ใช้ถูกใช้ผิด เพราะไม่เคยชิน
ก็เลยต้องอีก ๆ อีก ๆ

แต่มีอยู่คราวหนึ่ง มีพระราชกระแสรับสั่งกับราษฎรในชนบทกลุ่ม
หนึ่ง และมีผู้ชายอายุขนาดกลางคนผู้หนึ่งกราบบังคมทูลชี้แจงชัดถ้อย
ชัดคำ ใช้ศัพท์แสงอย่างสูงพอดู สมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรม
ราชินีนาถ จึงรับสั่งถามเป็นทำนองว่า เคยเขารื้อเข้าวังที่ไหนอยู่หรือ...
จึงพูดจาใช้ราชาศัพท์คล่องแคล่ว?

ชายผู้นั้นกราบบังคมทูลตอบว่า

“ขอเดชะ...พระบารมีปกเกล้าฯ เกล้ากระหม่อมเคยเป็นตัวเอก
ลิเกมาก่อนพะย่ะค่ะ”

ความลับแตกดังโพละออกมาเลย...ทำเอาขบวนตามเสด็จหัวเราะ
กันครืนไป

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอันเป็นที่เคารพยกอย่างสูงของเรา
นั้น ท่านทรงมีพระราชอารมณ์ขันยิ่งนัก ดังตัวอย่างที่จะเล่าต่อไปนี้

ครั้งหนึ่งได้มีการถวายปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทาง
นิติศาสตร์ พระองค์ก็รับสั่งกับมหาดเล็กใกล้ชิดว่า

“ฉันได้เป็นหมอความแล้ว”

ต่อมาได้มีการถวายปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ทางการ
แพทย์ ก็รับสั่งว่า

“คราวนี้ฉันได้เป็นหมอยา”

บทส่งท้าย

“พระราชอาร์มณีนัน”

ลิตพลาดลีอาจมี

หวังในททัยไท้

สืบเสาะประมวลมา

ขอจงทรงพระเจริญ

ปกเกล้าแห่งชาวไทย

ก็จบพด้นลงด้วยดี

คงไม่พินพระราชอาญา

โปรดจงให้พระเมตตา

ด้วยแรงรักดีพระภูวนัย

พระเกียรติเกินจะขานไช

จิริรัฐีกาสเทอญ

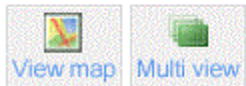
ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ

ข้าพระพุทธเจ้า

นายวิลาศ มณีวัต ผู้ประมวลความ

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walia Autolib

<http://lib.rmutp.ac.th/Catalog/BibItem.aspx?BibID=b00098964>

Title	พระราชอารมณ์ขัน / วิลาส มณีวัต.
Author	วิลาส มณีวัต
Publication	กรุงเทพฯ : บัญญาญาณ, 2559
Edition	พิมพ์ครั้งที่ 23
Detail	216 หน้า : ภาพประกอบ ; 24 ซม
Subject	ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา, 2470- -- พระราชดำรัส.(+) ภูมิพลอดุลยเดช, พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหา, 2470- -- อารมณ์ขัน.(+) อารมณ์ขัน.(+)
Location	BCL

" สำหรับเพื่อการศึกษาและอ้างอิงเท่านั้น "